

DANKBAARHEID

JONA 2,1-10

1 Toen Jona daar in de buik van de vis zat, bad hij tot zijn Heer God. 2 Hij zei: “Heer, toen ik in nood was, riep ik U om hulp. En U antwoordde mij. Toen ik dacht dat ik zou sterven, schreeuwde ik het uit. En U luisterde naar mij. 3 U had mij in de zee gegooid, in de waterdiepte. De golven sloten zich boven mij. 4 Ik dacht: ‘U wil mij nooit meer zien. Zal ik ooit weer in uw heilige tempel komen?’ 5 Overal om mij heen was water. Ik zou verdrinken. Ik zonk naar de diepte. Er zat zeewier rond mijn hoofd. 6 Ik zonk helemaal naar de bodem van de zee, tot het diepst van de aarde. Ik zou nooit meer boven komen. Toen redde U mij van de dood, mijn Heer God! 7 Toen ik doodsbang was, bad ik tot U. Heer, U hoorde mijn gebed in uw heilige tempel. 8 De mensen die afgoden aanbidden, verlaten de God die goed voor hen is. 9 Maar ik zal U prijzen. Wat ik U beloofd heb, zal ik ook doen. Want U redt mijn leven.”
10 Toen gaf de Heer de vis het bevel om Jona uit te spugen op het strand.

**EEN
MELOEN
KEER BEDANKT**

